

Det kan ikke passere, at der af Theatrets opsparede Formue er brugt 54,515 Kr. 32 Ø. til at dække det i Theateraaret 1874—75 fremkomne Underfud paa Driftsregnskabet.

Undertegnede Rimestad kan ikke tiltræde Flertallets Indstilling, fordi jeg anser den af Statsrevisionen fremførte Anskuelse: at Theatrets opsparede Formue ikke skulde kunne benyttes til dets Drift uden særlig Bevilling, for at være ikke blot ubevislig, men endog bevisligen aldeles urigtig.

Statsrevisionens Anskuelse er fornemmelig søgt begrundet gennem en Fremstilling af Spørgsmaalets Historie, som det kaldes; men ved en uforklarlig Forbigaaelse af de vigtigste Momenter i Udviklingen er Statsrevisionen kommet til at give Historien i en fra den sande meget afvigende Skikkelse.

Bel er det fuldkommen vist, at det med Hensyn til den Reservecfond, der i sin Tid blev grundet i Genhold til Finantslov 1856—57, oprindelig var Meningen, at den ikke skulde kunne benyttes af Ministeriet uden Bevilling. Dette fremgik ikke blot af Forhandlingerne, men, hvad der var væsentligere, af selve Finantsloven, idet man opsøgte „Reservecfonden“ som en særegen Post i Bevillingen til Theatret med Angivelse af, hvad der skulde indflyde deri, og hvad Ministeriet var bemyndiget til at afholde deraf.*) Paa samme Maade forholdt man sig i de to følgende Finantslove; men i Finantsloven for 1859—60 bortfaldt hele denne Position, og i ingen af de følgende Finantslove lige til nu findes nogen Antydning om en Reservecfond, end sige noget Forbud mod at benytte den uden Bevilling. Undersøger man nu, hvad Grunden hertil var, vil man finde, at det ikke var den, at den daværende Reservecfonds Indhold var opbrugt — thi dette vilde jo ikke have været til Hinder for, ligesom i de foregaaende 3 Aar, at fastsætte, at visse Midler skulde henlægges til Dannelsen af Reservecfond, som man da ogsaa efter den Tid vedblev at tale om Reservecfonden og om Tilveiebringelse af Midler til den. Aarsagen var derimod den, at Regjeringen og Rigsdagen i Samlingen 1858 enedes om at indføre et nyt Princip overfor Theatret, saaledes at dette blev stillet paa en friere Fod. Medens man hidtil havde fulgt det Princip at lade Lovgivningsmagten gennem Finantsloven udøve en afgjørende Indflydelse paa Enkelthederne af Theatrets Udgifter, bestemte man sig nu til at forsøge en anden Vej: at give Theatret et aarligt Tilskud, som det skulde være nogenlunde sikkert paa at beholde uformindsket, og som det paa bedste Maade maatte raade over, men med hvilket det da ogsaa udenfor særegne Nødstilfælde skulde komme ud af det uden at ty til Lovgivningsmagten om yderligere Tilskud. Derfor indskrænkede man Tallet af de paa Finantsloven opsøgte enkelte Poster til nogle faa og lod de andre bortfalde, deriblandt netop ogsaa den Post, der omhandlede Reservecfonden; og naar der under hine Forhandlinger og i de senere Aar tales om en Reservecfond, er det stadig som Noget, som det maatte være en Opgave for Theaterbestyrelsen at tilveiebringe for deri at have Noget, hvortil den under ugunstige Forhold kunde ty og saaledes undgaa at komme med Krav til Lovgivningsmagten. Det var altsaa saa langt fra, at man fastholdt den tidligere Aftale fra 1855 med Hensyn til Reservecfonden, at man nu netop tilføjede at overlade Bestyrelsen frie Hænder over den Kapitalformue, som man haabede vilde kunne opsøres. (Sfr. om hele dette Forhold Rigsdagsstidenden 1858 Till. B. Sp. 50—58, navnlig 58; Forhandlingerne paa Folkethinget 1858, 2den Behandling Sp. 1759—1810, navnlig 1760—61, 1762, 1771, 1772, 1774, 1778—79, 1803—4, 1805; 3die Behandling, navnlig Sp. 2838, 2849—50.**)

*) I. Ex. i Finantsloven for 1856—57 saaledes:

„IV. Til Reservecfonden 7,270 Rd. 32 Ø.

Ligeledes indflyder i Reservecfonden, hvad Theatrets Indtægt maatte komme til at udgjøre mere end ovenfor kalkuleret efter Fradrag af det, der medgaar paa Theatrets Udgiftsfonti 3, 4 og 10, samt hvad der bespares paa de enkelte Udgiftsfonti, og er Ministeriet bemyndiget til i 1856—57 af Reservecfonden at afholde Udgifterne til Hovedreparationsarbejder ved Theaterbygningen til Beløb 4,644 Rd. 35 Ø.“

**) Naar det i Flertallets nedenstaaende Bemærkninger omtales, at Statsrevisionen vedblev at føre Kontrol med Reservecfonden, og der i saa Henseende henvises til Statsrevisionens Betænkning for 1859—60 S. 119, da maa hertil bemærkes, at Kontrollen med Hensyn til denne, som til de andre ikke lovbundne Theaterforhold, indskrænkede sig til at paase, „at alle Finantsperioden vedkommende Indtægter og Udgifter opsøres i Regnskabet,“ se sammesteds S. 113, og den af Flertallet berørte Paatale og Indstilling angik ogsaa alene det, at tvende Poster